

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M. K.** ,
oskarżonego o czyn z art. 306c § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 9 września 2025 r.,
skargi prokuratora
na wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie
z dnia 17 kwietnia 2025 r., II Ka 70/25,
uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Krośnie
z dnia 23 grudnia 2024 r., II K 715/24,
i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania,
na podstawie art. 539e § 2 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić skargę;**
- 2. obciążyć Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 23 grudnia 2024 r., II K 715/24, M. K. został uznany za winnego czynu z art. 306c § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby trzech lat.

Po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego, zainicjowanego apelacją obrońcy oskarżonego, Sąd Okręgowy w Krośnie wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2025 r., II Ka 70/25, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Krośnie.

Skargę na wyrok uchylający, w trybie przepisów rozdziału 55a k.p.k., wniósł prokurator, zaskarżając ten wyrok w całości i zarzucając „naruszenie art. 437 § 2 k.p.k. poprzez uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji pomimo braku podstaw określonych w tym przepisie” i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga okazała się niezasadna, dlatego też należało ją oddalić.

Zupełnie niezrozumiała jest ta część argumentacji skargi, która zawiera swego rodzaju poszukiwania podstawy orzeczenia kasatoryjnego Sądu odwoławczego oraz jej konkluzja, wskazująca na art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 k.p.k. Lektura uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego nie pozostawia wątpliwości, że Sąd ten uchylił wyrok Sądu I instancji z uwagi na konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości (pkt 5.3.1.2.1. uzasadnienia). Jest to jedyna rubryka, którą zaznaczył Sąd odwoławczy, a powód orzeczenia kasatoryjnego został w tym miejscu uzasadniony.

Sąd odwoławczy wykazał skutecznie, że w sprawie konieczne było przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Słusznie Sąd Okręgowy uznał, że konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, o której mowa w art. 437 § 2 *in fine* k.p.k., zachodzi w sytuacji, w której w I instancji orzekał sąd z udziałem sędziego, który powinien zostać wyłączony w trybie art. 41 § 1 k.p.k., a do takiego wyłączenia nie doszło. Do uchylenia wyroku na tej podstawie potrzebne jest obiektywne wykazanie, że Sąd odwoławczy dostrzega uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego orzekającego w składzie Sądu *meriti*. W tej sprawie relewantne okoliczności zostały wykazane. Jak wynika z protokołu rozprawy apelacyjnej (k. 166v), obrońca oskarżonego przedłożył kserokopię oświadczenia z dnia 11 października 2024 r. złożonego przez SSR P.W. w sprawie II W 796/24, wskazującego na osobistą znajomość sędziego referenta z oskarżonym na gruncie relacji zawodowych oraz postanowienia Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 15

stycznia 2025 r., II Ko 15/25, o wyłączeniu m.in. tego sędziego od orzekania w sprawie wykroczeniowej prowadzonej wobec oskarżonego M. K. . Sąd Najwyższy, aby zweryfikować zasadność skargi, pozyskał akta sprawy II W 796/24 Sądu Rejonowego w Krośnie. W aktach tych rzeczywiście znajdują się dokumenty, na które powoływał się obrońca i które stały się podstawą rozstrzygnięcia kasatoryjnego (por. dokumenty z akt sprawy II W 796/24 w postaci oświadczenia sędziego oraz postanowienia o wyłączeniu, k. 103a i k. 131 ww. akt). Z tych okoliczności wynika, że wydanie w tej sprawie wyroku kasatoryjnego było podyktowane względami gwarancyjnymi i koniecznością zapewnienia bezstronności i obiektywizmu orzekania. Skoro w innej sprawie (wykroczeniowej) prowadzonej wobec M. K. sędzia P.W. złożył oświadczenie o potrzebie wyłączenia go od orzekania z uwagi na znajomość z oskarżonym i jego „wniosek” o to wyłączenie został uwzględniony, to okoliczność ta pozostawała aktualna także w tej sprawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego tego typu sytuacje były już uznawane za wystarczające do uchylenia wyroku sądu I instancji ze względu na konieczność ponownego przeprowadzenia całego przewodu sądowego, czyli spełniające wymogi z art. 437 § 2 *in fine* k.p.k. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 lutego 2024 r., III KS 74/23; z dnia 16 sierpnia 2023 r., IV KS 30/23; z dnia 25 stycznia 2021 r., IV KS 3/21; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 2017 r., V KS 7/17). Sąd Najwyższy w tej sprawie podziela pogląd, że przesłanka konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości zachodzi m.in. w sytuacji, gdy w sprawie orzekał sędzia, który powinien podlegać wyłączeniu w trybie art. 41 § 1 k.p.k. Jest to przykład innego niż dowodowe uchybienia proceduralnego, które negatywnie rzutuje na rzetelność całego przewodu sądowego.

Z uwagi na prawne uwarunkowania skargi z rozdziału 55a k.p.k. Sąd Najwyższy nie jest uprawniony do oceny prawidłowości kontroli odwoławczej, tak jak czyni to na potrzeby kasacji. Zakres rozpoznania sprawy w postępowaniu skargowym jest bowiem bardzo ograniczony. Postępowanie to ma na celu jedynie stwierdzenie, czy uchylając wyrok sądu pierwszej instancji i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania, sąd odwoławczy kierował się podstawami wydania wyroku kasatoryjnego wskazanymi w art. 539a § 3 k.p.k. oraz czy takie rozstrzygnięcie było w konkretnej sprawie konieczne (por. postanowienia Sądu

Najwyższego: z dnia 11 czerwca 2021 r., III KS 1/21; z dnia 31 maja 2021 r., V KS 13/21).

Podsumowując, kontrola skargowa doprowadziła Sąd Najwyższy do wniosku, że Sąd Okręgowy orzekając w tej sprawie nie naruszył art. 437 § 2 *in fine* k.p.k., a uchylenie zaskarżonego wyroku miało miejsce z poszanowaniem reguł koniecznych do takiego rozstrzygnięcia z powodu konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.ł]